

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1916. 32. szám.

Budapest, augusztus 8.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre — — 12 korona

Félévre — — — 6 korona

Negyedévre — — 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.



CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
 Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
 minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
 Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Rokkantsági nyugdíj élvezetében álló csendőregyének népfölkelési kötelezettsége.

Irta: M. H.

A magyar törvényhozás böles előrelátásból még a folyó év elején egy új törvényjavaslatot dolgozott ki, a mely Ő császári és apostoli királyi Felsége által május hó 1-én szentesítettén, mint az 1915. évi II. törvényezikk. ugyanazon a napon lépett hatályba. Ezzel a törvényvel a népfölkelésről szóló 1886. évi XX. törvényezikk. határozmányai a jelen háboru tartamára olyképen módosíttatnak, hogy minden magyar állampolgár, a ki akár az általános, akár pedig csak a népfölkelési szolgálathoz szükségea hadképességgel bír és a közös haderő vagy a honvédség kötelékébe nem tartozik, népfölkelési kötelezettség alá esik annak az évről kezdve, a melyben életének 18-ik évét betölti, annak az évről végéig, amelyben életének 50-ik évét meghaladta.

Azoknak a népfölkelési kötelezettsége azonban, a kik az 1912. évi XXX. törvényezikk. hatálybalépése előtt és még mielőtt életüknek 19-ik évét betöltötték volna, a közös haderőbe önként beléptek, annak az évről végéig tart, a melyben életüknek 47-ik évét betöltötték.

A mint az a mostani, immár egy év óta szakadatlanul tartó és ránk nézve mind dicsőségteljesebb háboru példátlanul álló arányaiból és nem csökkenő hevességéből előrelátható volt, be kellett következnie annak az időpontnak, a midőn a végső cél érdekében a nemzetnek minden rendelkezésére álló fizikai és anyagi erőforrásait ki kell aknáznia. Nyugodt méltósággal és a végső dicsőségteljes győzelemből vetett erős hittel fogadta tehát a magyar nemzet felsőges királyának azt a parancsát, a mely az 1865. évtől 1872. évig bezárólag terjedő időben született népfölkelésre kötelezetteknek az 1915. évi II. törvényezikk. alapján való felbírására vonatkozott.

Nem czélja ennek az ismertetésnek a népfölkelési szolgálatra való kötelezettség tekintetében bővebben foglalkozni, mivel a rendelkezések lényegükben a csendőrséget amúgy sem érintik, de meg a napilapok és a ki-függesztett hírdetmények útján eléggé ismertek is, mindazonáltal azokra az igen tekintélyes számú volt

bajtársainkra való tekintettel, kik mint nyugállományú altisztek és csendőrök életkoruknál fogva még az idézett törvény rendelkezései alá tartoznak, nem lesz érdektelen a kérdésnek az ő személyüket érintő részeivel megismerkedni.

A mint az már köztudomású, a legutolsó népfölkelő korosztályok bemutató szemléi a folyó évi augusztus hó 23-tól október hó 7-ig terjedő időben, a sorozó járáások sorozó székhelyein lesznek megtartva, míg az ezen szemléken népfölkelési fegyveres szolgálatra alkalmasnak talált 1865—1872. évi születésű magyar honosságu népfölkelésre kötelezetteknek népfölkelési tényleges szolgálatra való bevonulása később közhírré teendő időben történik.

Ezzel ellentétben mindazok a népfölkelésre kötelezettek, a kik az előző szemléken megjelenni tartoztak, de azokon meg nem jelentek, ha a most meg-jtendő bemutató szemlén népfölkelési fegyveres szolgálatra alkalmasoknak találtatnak, népfölkelési tényleges szolgálatra azonnal bevonulni tartoznak abban az esetben, ha azon évfolyambeli népfölkelésre kötelezettek közé tartoznak, a kik népfölkelési tényleges szolgálatra már behívtak. Ezeknek azonban jogukban áll magánviszonyaik rendezhetése végett, a bevonulásra 48 órai időhaladékot kérelmezni.

A népfölkelésre kötelezetteknek összeírásuk céljából való jelentkezése és a bemutató szemléken való megjelenése, a következőképen van szabályozva:

Jelentkezni tartoznak mindazon népfölkelésre kötelezettek, kik az 1865. évtől 1872. évig bezárólag terjedő időben születtek, valamint azok az 1873. és fiatalabb születési évfolyamokba tartozó egyének is, a kik 19-ik évük betöltése előtt a közös hadseregben (haditengerészetben) önkéntes belépés folytán tényleges szolgálatukat megkezdték és az 1886. évi XX. t.-cz. értelmében, vagy a csendőrségnél eltöltött legalább négy évi szolgálatuk folytán az 1881. évi II. t.-cz. értelmében a népfölkelés kötelékéből 42-ik életévük betöltése előtt elbocsáttattak, de az 1915. évi II. t.-cz. alapján újból népfölkelésre kötelezetteké váltak.

Nem tartoznak megjelenni a népfölkelési bemutató szemlén a nyilvánvalóan alkalmatlanok, az orvosok és a rokkantsági nyugdíjasok állományába tartozó katonai és honvédegyének, valamint azon 1865., 1866. és 1867. évi

Hegedut, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA



STOWASSER!

cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója. Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 8. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsapolása. — Árjegyzék minden hangszertől külön küldetik.



születésü egyének, kik 19 ik érték betöltése előtt a hadsereghez (haditengerészethez) önkéntesen beléptek.

E rendelkezések értelmében, összeírásuk végett való jelentkezésre mindazok a rokkantsági nyugállományban levő csendőregyének is kötelezve vannak, kik a most felhívott születési évfolyamokba tartoznak, míg ellenben a népfölkelési bemutató szemlén való megjelenés tekintetében, — minthogy a csendőrség nyugállományu egyénei nem vonhatók a »rokkantsági nyugdíjasok állományába tartozó katonai és honvédegyének« gyűjtőfogalma alá, — rájuk nézve rendeleti uton külön intézkedések törtettek.

Az 1865. évtől 1872. évig született népfölkelésre kötelezettek összeírása, bemutatása és behívása iránt a községi előljáróságok, városi hatóságok stb. részére kiadott utasítás IV. pontja utolsó bekezdése szerint, a rokkantsági nyugállományba helyezett csendőrségi egyének közül csak azok *nem* tartoznak megjelenni a népfölkelési bemutató szemlén, a kik mindennemű népfölkelési szolgálatra alkalmatlanoknak találattak.

Ebből a rendelkezésből önként következik, hogy mindazok a 43—50 éves és ennél fiatalabb évfolyambeli nyugállományu csendőregyének, kik annakidején »népfölkelési szolgálatra fegyver nélkül alkalmas« határozat mellett helyeztetek a nyugállományba, úgyszintén azok, kiknek nyugállományba helyezése a Felülvizsgálati szabály 38. §. b) pontja alapján felülvizsgálat *nélkül* eszközöltetett, a kik azonban a bíróság által gondnokság alá nem helyeztetek, vagy pedig a gondnokság alól időközben jogérvényesen felmentettek s végül azok, a kik annál az oknál fogva, hogy az 1915. évi II. t.-cz. életbeléptetése előtt történt nyugdíjaztatásuk időpontjában életüknek 42-ik évét már betöltötték s így népfölkelési szolgálati kötelezettségükre nézve egyáltalán nem is osztályoztattak, illetve a kötelezettségük tekintetében határozat sem hozott, — népfölkelési szolgálatra való alkalmasságuk megállapítása céljából az előirt népfölkelési bemutató szemlén megjelenni tartoznak.

Mintbogy azonban az egyes nyugállományu csendőregyének nyugalombahelyezésükkor csupán a rokkantsági nyugdíjokmánynyal láttatnak el, a melyből pedig az a körülmény, hogy az illetők felülvizsgáztatásuk, illetve nyugállományba helyezettetésük alkalmával, a népfölkelési szolgálatra való alkalmasságuk tekintetében miképen osztályoztattak, ki nem vehető, gondoskodás történt az iránt, hogy mindazok a nyugállományu csendőregyének, kik a bemutató szemlén való megjelenésre eddig felhívott népfölkelők születési évfolyamába tartoznak (tehát nemcsak az ezuttal felhívott 1865. évtől 1872. évig terjedő időben születettek, hanem az ennél ifjabb évfolyambeliak is), azok kivételével, a kik nyugállományba helyezettetésük alkalmával »mindennemű népfölkelési szolgálatra alkalmatlan«-nak osztályoztattak, a nyilvántartá-

sukra hivatott m. kir. csendőr-potszárnyparancsnokságok által összeírassanak.

Az ekként összeirt népfölkelésre kötelezett nyugállományu csendőregyénéről szerkesztett névjegyzéket a potszárnyparancsnokság azután az illetékes honvéd kiegészítő parancsnokságnak küldi meg abból a célból, hogy az ezen nyugdíjas csendőregyének közül azok, a kik bemutató szemlén ezideig még nem voltak, bemutató szemlére haladéktalanul előállíttassanak.

A bemutató szemlén népfölkelési fegyveres szolgálatra alkalmasnak talált nyugállományu csendőregyének, egy korábbi keletű honvédelmi miniszteri rendelet értelmében, a cs. és kir. hadügyminiszterrel történt megállapodás alapján, a belterületi csendőrsők megerősítésére, illetve az ezen alakulásokhoz beosztott és a csendőrségnél előzőleg nem szolgált népfölkelők felváltására fogynak igénybe vétetni. Ők tehát sem a közös hadsereghez, sem pedig a honvédséghez be nem osztottak, hanem népfölkelési igazolványi lapjuk kézbesítése mellett a bemutató szemle-bizottságok által behívásukig szabad-ságolva lesznek.

Annak megállapítására, hogy ki szolgált a csendőrségnél, az illető népfölkelési igazolványi könyve, rokkantsági nyugdíjokmányja, ilyen okmányok hiányában pedig általános felszólítás után az illető bemondása szolgál alapul. Ezelszerű tehát, ha nyugdíjasaink a bemutató szemlén való megjelenésükkor rokkantsági nyugdíjokmányukat, nyugdíjoknyvecskéjüket vagy egyéb, a nyugdíjas csendőr voltukat igazoló okmányukat magukkal viszik.

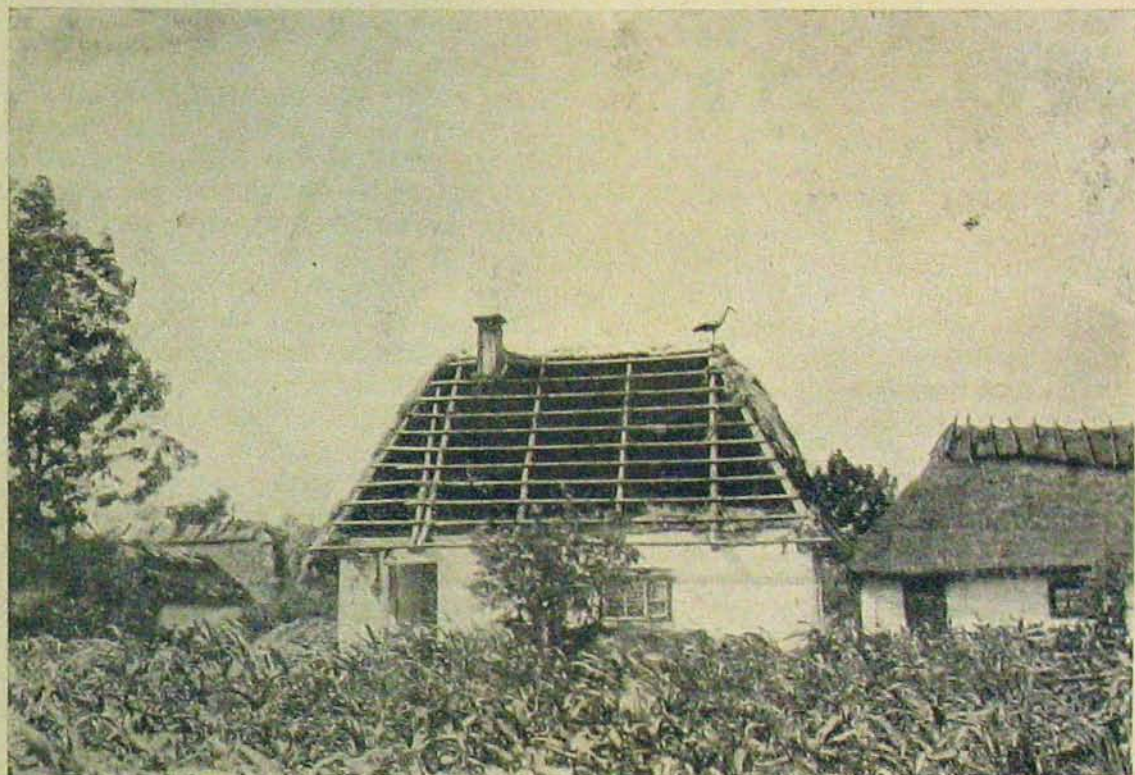
A népfölkelési fegyveres szolgálatra alkalmasnak talált nyugállományu csendőregyének behívása és a csendőrsők megerősítésére való beosztása iránt, az illetőség szerinti népfölkelő-parancsnokság intézkedik.

A mint az a fentebb ismertetett rendelkezésekből is kitünik, az ekként népfölkelési *tényleges* szolgálatra behívott nyugállományu csendőregyéneknek a csendőrségnél teljesítendő szolgálata nem tekinthető egyértelműnek a csendőrségi *tényleges* szolgálattal, mindazonáltal a csendőrségnél előbb viselt rendfokozatukat megtartják. A csendőrségnél való alkalmaztatásuk ideje alatt fegyelmi és büntetőjogi szempontból ugyanazon elbánás alá esnek, mint a csendőregénység, a szolgálatukból folyó felé- vagy alárendeltségi viszonyuk tekintetében pedig a szolgálati szabályzat a m. kir. honvédség számára I. rész 9. §. 58. pontja a mérvadó.

A népfölkelési *tényleges* szolgálatra behívott és a csendőrséghez szolgálattételre beosztott nyugállományu csendőregyének ugyanis nem a csendőrségnél régebben viselt rendfokozatukhoz mért szolgálati állásokat és szolgálati ügykört lesznek hivatva betölteni, hanem — egyes esetleges kivételektől eltekintve — szolgálatukat éppen úgy, mint a csendőrsők megerősítésére beosztott

Ha fáj a feje ne tévóvazzék, hanem **Beretvás-pastillát** használjon azonnal

mely 10 perc alatt a legmakaesabb migraint és fejfájást elmulasztja. — Ár K 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispesten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítással.



Elhagyott rutén ház, csak a gólya maradt meg a háztetőn.



A dnyesztermenti harcokból. — Csak a tűzhely maradt meg.

egyéb népfölkelő legénység, előjáróik parancsai és utasításai szerint teljesítik, mert a csendőrségi szolgálatnak általánosan ismert sokoldalúsága és folytonos tanulást és nagy gyakorlatot igénylő teljesítése a jelen nehéz viszonyok között még fokozottabb mértékben kívánja meg a szolgálati szabályzat ama rendelkezésének alkalmazását, hogy különös viszonyok által indokolt esetekben, följebbalók és rangban idősebbek is feltétlen engedelmességgel tartoznak annak, a ki előjárónak ki nevezve, vagy ennek tisztségére hivatva van.

Népfölkelői minőségben csendőrségi szolgálatra alkalmazott nyugállományú csendőrök (altisztek), a csendőrséghez történt bevonulásuk napjától kezdve a legelsőbb csendőrségi rendfokozat (próbacsendőr) szerinti illetmények élvezetébe lépnek, mely illetmények a zsold, vezénylési pótdíj, szállítási eszközök és utazási illetékekből állnak. Emellett azonban eddig élvezett nyugilletményeik (nyugdíj, lakbérnyugdíj) további élvezetében is megmaradnak.

Ugyanis a népfölkelési fegyveres szolgálatra alkalmazottak talált és tényleges katonai (csendőrségi) szolgálatra behívott nyugdíjas állami alkalmazottak (kikkel a m. kir. csendőrség nyugállományban levő rangosztályba nem sorozott havidíjasai és legénységi egyénei az 1912. évi LXV. t.-cz. 3. §-a értelmében egyenlőknek tekintendők) nyugdíjra való igénye a m. kir. minisztériumnak 1915. évi január hó 4-én kelt 34. M. E. számú rendeletével akként szabályoztatott, hogy a mozgósítás folytán tényleges katonai szolgálatra történt bevonulás előtt nyugalomba helyezett állami alkalmazottak nyugdíjuk (lakbérnyugdíjuk) élvezetében akkor is megmaradnak, ha a mozgósítás folytán tényleges katonai szolgálatra vonulnak be.

A nyugilletményeknek a tényleges katonai szolgálat tartama alatt való felvételére nézve szintén történt intézkedés, mivel a tényleges szolgálatra bevonult nyugdíjas, szolgálati beosztásából folyó okok miatt aligha lesz abban a helyzetben, hogy nyugdíját a kifizetést eszközölő adóhivatalnál személyesen vegye fel. Erre nézve tehát a 6233/1914. M. E. számú rendelet akként intézkedik, hogy a bevonult nyugállományú állami alkalmazott nyugdíját (lakbérnyugdíját) annak a kezeihez és nyugtájára kell kifizetni, a kit a bevonult a kifizetést eszközölő adóhivatalhoz (állampénztárhoz) intézett írásbeli nyilatkozatában vagy levelében nyugilletményeinek tényleges katonai szolgálata tartama alatt való felvételére meghatalmazottja gyanánt kijelölt.

Mindaddig, a míg a bevonult ilyen meghatalmazottat ki nem jelöl, nyugilletményeit — a kellő óvatosságok szem előtt tartásával — annak a családtagnak a kezeihez és nyugtájára lehet kifizetni, a kinek eltartásáról a bevonult tartozott gondoskodni (feleség, szülők, gyermekek) s a kinek a bevonultból való viszonyánál fogva vélelmezhető, hogy a bevonult őt fogja illetményeinek felvételére meghatalmazottja gyanánt kijelölni.

Zsebtolvajok.

Írta: Székely Vladimír, budapesti rendőrkapitány.

(Vége.)

Némelykor nagyon elszaporodnak egyes vonalakon az utazó zsebtolvajok. Hosszas figyelés kell hozzá, hogy végre megcsíphessék a tolvajokat, kik megfélemlítő tisztes külsejük mellett, más módon is gondoskodnak arról, hogy a gyanu nyomban lepattogjon róluk. A legveszedelmesebb volt köztük egy tavaly közrekerült volt vasuti hivatalnok, ki hamisított vasuti szabadjeggyel utazott vasuti felügyelő nevére kiállítva. Így igazán nagyon biztosan érezte magát. A kalauz is alázatosan hajlongott előtte, de különben is gondoskodott arról, hogy minden gyanunak felette legyen. Egy alkalommal eltűnt egy utasnak pénztárcájára néhány ezer koronával. A meglopott dühében nagy lármát csapott a folyosón. A felügyelő ur is kijött a folyosóra.

— Tényleg nem járja — ripakodott a kalauzra — hogy maguk semmire sem ügyelnek. Nem bóbiskolásra vannak itten, hanem legyen szemük. Legyen különben nyugodt — folytatta az utashoz fordulva — N. N. vasuti felügyelő vagyok, a legközelebbi állomáson magam táviratozom Budapestre a rendőrséghez. Ezen a vonalon már rég garázdálkodnak tolvajok; a detektíveket, csendőröket majd megmozgósíttatjuk.

Így beszélt a vasuti felügyelő ur, kinek zsebében az imént ellopott pénztárca volt. Hónapokig űzte a játékot nagy szerencsével, míg egy véletlen le nem leplezte.

Ehhez hasonló történt két évvel ezelőtt a Rivierán is. Hónapok óta — írta egy párisi ujság — tartott már a hajsza a Ventimiglia—Marseille közt közlekedő gyorsvonatokon működő tolvajok ellen, s bár a párisi detektív-testület legkiválóbb tagjai buzgólkodtak az ügyben, semmi pozitív eredményt elérni nem tudtak.

Úgy a ventimigliai, mint a marseillei állomásfőnök napról-napra rettegve várták a gyorsvonat befutását. Legalább három-négy utas mindig jelentkezett kisebb-nagyobb kárral, mely az utazás alatt érte őket. Csupa kis értékűtárgyról szóltak a feljelentések, melyeket bárki a zsebében elrejtethet. Ékszer, ezüst szivartárca, pénztárca, óra... volt a hiány, de volt olyan vonat is, hol tíz utast loptak meg.

Egy ut alkalmával csak három ur utazott egy elsőosztályú kocsiban, a többi utas mind hölgy volt. A vonatot kísérő detektív szemmel tartotta őket, de ezek csakhamar az étkész kocsiba mentek s onnan órák hosszat nem is távoztak. Egy közbeszálló állomáson egyikük vizatért s ezüst szivartárcáját kereste, de hiába. Lármázni kezdett, mire hozzálépett a főkalauz és a detektív s kihalgatták a tárcza felől. Az utas leírta a tárcza alakját, s a főkalauz pontosan jegyezte az adatokat a panaszkönyv számára. A detektív szótlanul hallgatta a panaszt, s mert órák óta senki más hármukon kívül a kocsi perronján nem mutatkozott, bizonyos volt benne, hogy a tolvaj csak közülük kerülhet ki.



A dyesztremonti harcokból. Földönfutók ideiglenes lakásai.

A kalauz fölvette a panaszt, szivarzsebébe tette a jegyzőkönyvét s jóakaróan így szólt az utashoz:

— Majd megkerül a tárcza. A jelentést táviratilag leadom Marseillebe.

A hogy a jegyzőkönyvet a zsebébe gyömöszölte, a detektív sasszeme észrevette azt a kidudorodást, melyet a zsebben lévő kemény tárgy okozott. Ugyanolyan volt alakra, mint az imént leírt tárcza.

Most már nem bagyta szem elől a főkalauzt. Mikor az állomásra értek, egy hordár lépett a kalauzhoz, kinek az egy csomagot adott át. A detektív erre mindkettőjüket elfogta. Nyolcz elemelt tárgy volt az utazás eredménye, melyekről a derék kalauz pontos panaszfelvételeket tett. Kiderült, hogy a kalauz egy már multtal birt zsebtolvaj volt, a kinek álnéven sikerült magát a vasuti társaság bizalmába becsémpésznie. A hordár természetesen szintén társa volt.

Még egy érdekes kérdés! Hogy állunk az utazó zsebtolvajjakkal? Nem tárcza- vagy regénytémák ezek sem. Íme egy lemasolt jegyzőkönyv:

„Budapestről Pozsonyba utaztam. Budapestben délelőtt 1/2 10 órakor szálltam vonatra. Egy másodosztályon kupéba léptem, mely meglehetősen telve volt. Épen podgyászomat raktam fel a hálóba, a mikor közelemben egy gyönyörű szép nő elsikoltja magát utána hosszan sziszeg, mintha valaki a lábára hágott volna. Minden utas szeme egyszerre rajta volt, az enyém is. De még sem annyira, hogy ne éreztem volna meg egy kezet, mely a belső zsebembe nyomul. Odakapok. A tárcza már nincs benne. Ugyanakkor egy elegáns férfi, a kinek guamikköppeny volt a karján, felkel és kifelé indul az ajtón. Elkialtottam magam s gondolkodás nélkül utána iramodtam. Eltaláltam a dolgot, mert futásnak eredt. Áthajszoltam a másik vonaton is, a hol végre hordárok megfogták.”

Tényleg zsebtolvaj volt. Több pénztárczát találtak nála, a magáét is megkapta a bátor utas. És a nő?

Eltűnt. El sem utazott. Jónak látta, hogy a dolgok ilyen fordulata mellett legalább magát biztonságba helyezze.

Az utazó nőzsebtolvaj különben mindig distingváltabb külsejű hölgy. Ez hozzátartozik az ő segyvertárához: a gyanu elhárításához. Sok a kevésbé idyllikusan veendő szeretkezésbe csap át, de vannak, kik bájaikat csak kizárkötbe teszik, a nélkül, hogy azokat okvetlen vásárra is vinnék.

Pel-feltűnedeznek a vasutakon, raffináltak és kaczerak, a kiknek hamarosan előlegezi egy-egy naív utitárs az elragadó teremtes diszitőjelzőjét és csak későn veszi észre az eltűnt pénztárcza szomorú hiányával, hogy elragadó utitársa csakugyan a „ragadozó” fajtahoz tartozott.

Sok zsebtolvajná akad, a ki kizárólag utazik. Szívesen elkaczerkodik vele. Raffináltan vétetik észre, hogy a gavallér akár tovább is mehet az egy-két udvarias szónál. Addig-uddig ellenkeznek, szégyenkeznek, míg már egy-egy ölelésre is jut sor. Lesütik szemeiket, restel-

kednek... de a vonat most megáll, a hölgy kitekint s ijedten konstatálja, hogy már idehaza van. Szedi a csomagját és sietve szökik le. Egy fütty! A vonat tovább ment.

A gavallér elégulten pödri bajuszát.

— Kár, hogy ilyen rövid útra indult a kicsike! — mondogatja talán — mert ki tudja, nagyon meg volt indulva... Eh, öblitsük le egy pohár borral!

Az étterembe megy. kevés idő múlva fizet... azaz fizetne. Nincs meg a pénztárczája. Talán a felsőkabátban hagyta. Ott sincs.

A mi zsebtolvaj hölgyünk arra már messze jár, a mikor a kifosztott gavallérban ébredezni kezd a sejtelem, hogy kinek is udvarolt ő.

Igy szövődnek a történetek, novellarészletek, majd mókák is a tolvajexistenciák körül. Illik ezeket is megismerni, ezekről tudni, mert megláttatnak a nyomozó hivatásbeliekkel sokat, a mi az adott helyzetek és eseteknek történetesen rögtöni megértésére s helyes felfogására vezethet.

Végezetül egy jellemző képpel zárjuk le fejtegetéseinket. Egy hírhedt nemzetközi zsebtolvajjár történetével, melyben fény és árny, okosság és hisztéria, hol a börtöninség, hol paloták s fény és jó mód, állomásaán át ölelkezik össze. Hü tükröképen annak, hogy nagystilú gonoszlelvőknek, tolvajoknak élete és pályafutása milyen lehet...

Ezelőtt két héttel egyik londoni vasuti állomás egy ravaszul véghezvitt vasuti tolvajlásnak volt a színhelye. Épen berobogott a gyorsvonat s az utasok már-már kiszállottak, mikor egy hölgy ékszertáskájának eltűnését vette észre. Nemsokára egyik vasuti detektív egy disztíngvált külsejű öreg urat tartóztatott fel. Igazolásra szólította, mire ez ájtultan összerogyott. Orvost hívtak, de az öreg úr néhány percz múlva halott volt. Havelokjának alsó zsebében — egy igazán művészettel megszerkesztett öltönyben — egy annak rendje s módja szerint való tolvajzsákban megtalálták az ékszerkazettát.

Az agnoszkálási eljárás nem vezetett eredményre. Semmi írást nem találtak nála. A holttestet már a legközelebbi halottnézőbe akarták vinni, mikor a havelok felbontott gallérja alatt vörös selyemmel bevarrva *Ihel Nuk* nevet találták.

A londoni rendőrség nyomban tisztában volt vele, hogy — ha holtan is — ezuttal a kontinensnek egyik legfurfangosabb vasuti tolvaját kerítette kézre, kit évtizedek óta minden rendőrség hajszolt. Íme a pályafutása!

Oroszországban született. A moszkvai egyetem hallgatója volt, később bravuros ezirkuszi lovas és mint ilyen a pétervári és moszkvai hölgyek kedvence. Nuk megismerkedett Alice Wornienska grófnővel, egy ígész szépséggel s a grófnő és lovagja egy napon eltűntek, sőt a grófnő férje is, a ki állítólag egy urahegységbeli gazdag földbirtokos volt. Voltaképen pedig zsebtolvaj, a grófnő meg czinkosa. A fiatal Nuk egészen hatalmába



Német huszárok felvonulása.



A dnyesztermenti harcokból Halics a Dnyeszter partján.

került a párnák, helyesebben a szerelmesszívű kokott-nak s kedvéért engedelmes tanítványa lett az «Arany kezecské»-nek. Így hívták tolvajkörökben a «grófnőt». Igazi nevén Sofite Bluffstein.

Aranykezecske és czinkosai Párisba tették át működésük színterét. Itt nagyban fejtették ki ügyességüket és a párisi világkiállításakor Nuk Párisban vagyonos szállótulajdonos lett, egyúttal egy nagy tolvajbandának feje, mely a pályaudvarokon ütötte fel tanyáját és az idegeneknek a Hotel Rivierába való — ez volt Nuk szállója — beteretésén az idegenvezetők, tolmácsok és bérkocsisok jó megfizetésével fáradozott.

Nuk vendégei biztosítására egy külön safe-deposit szobát rendezett be a szállóban, melyet a vendégeknek díjmentesen engedett át. Értéktárgyakat, pénzeiket, papirjaikat minden este saját zár alatt tarthatták «biztonságban».

Juniusban tetőpontján volt a világkiállítás forgalma. Páris el volt árasztva idegenekkel. A «Riviera» is élénk látogatottságnak örvendett. Nuk erre alapította tervét. Egy este észrevétlenül belopódzott a safe deposit szobába és álkulccsal kinyitotta az összes rekeszeket és valamennyit kiürítette. Aranykezecske és ő gazdag zsákmánynyal szöktek meg, természetesen dühöngő czinkosait is fuképnél hagyva.

Madame Bluffstein és lovagja azután a kontinens előkelő fűrdőin fejtették ki nagy tevékenységet. Néhány év múlva Nuk szép vagyonra tett szert. Aranykezecskének azonban bonvágya támadt s visszatért Oroszországba, hol a rendőrség elfogta és Szibériába küldte kényszermunkára. Onnan sikerült azonban elmenekülnie s ma állítólag Kanadában mint farmtulajdonosnő él. Nuk nem ment volt Oroszországba. A párisi műtét után egészen a vasúti tolvajlásokra adta magát. Amerikai zsebtolvajok társaságában ő lopta meg Nasdal Eddin indiai fejedelmet a Páris—Brüsszel vonalon. A Chemin fer de la Méditerranée vonalain bandája ismételtelen működött. Az ő találmánya volt az utasoknak kloroformos cigarettával való elaltatása.

Egyszer Belgiumban elfogták. Két belga határrendőr vitte, mikor egyszerre csak két robusztus alak kizikocsi-val gyorsan menetelve összeütközött a két rendőrrel, úgy hogy azok önkéntelenül félreugrottak. De félreugrott Nuk is és a támadt zavarban eltűnt. A két hordár a zsebtolvaj amerikai czinkosai voltak. A vége az lett, hogy ők is sietve eltűntek.

Nuk azután éveken át Londonban élt, míg végre ott érte utól végzete, de már csak a legmagasabb rendőrségnek jutott a kezébe.

KÉPEINKHEZ.

A Dnyesztermenti harcokból.

A már több mint egy év óta tartó háboruban leg többet szenvedett Galícia területe s annak is leginkább az északi és a keleti része. A pusztulás képe tűnik ott

a szemlélő elé mindenütt. Ez a pusztulás rendes körülmények között is elmaradhatatlan következménye a háborúnak, mert hiszen minden helyet, a hol az ellenség meghúzódhatik vagy a honnan bennünket megfigyelhet, még ha a mi tulajdonunk is és bármilyen értékes és nevezetes építmény vagy régiség legyen is az, gránát- és bomba-záporral vagy másként semmivé kell tenni vagy legalább annyira lerontani, hogy azt az ellenség tovább ne használhassa.

Ugyancsak így jár el az ellenség is a mi előnyomulásunk alkalmával, akár a maga területén, akár a miénkén van is, a tőle elfoglalt vagy általa önként elhagyott területeken levő mindazon kiemelkedő vagy védelemre használható épületekkel s más építményekkel, a melyeket a mi csapataink elhelyezkedésre vagy fedezékül való védelemre felhasználnának.

Az oroszoknak ezenfelül igen jellemző tulajdonságuk, hogy ha valahonnan már vissza kell vonulniok, tehetetlen dühökben a vagy elkeseredésükben vagy talán csupa kárörömből szándékosan elpusztítanak mindent, a mi csak kezük ügyébe kerül, illetőleg a mihez csak idejük van. Így történt ez nagyrészen — a mint az a jelen számunkban között képen is látható — a Dnyeszter-menti harcok alkalmával is.

Ugyanis a galíciai nagy offenzívánk alkalmával részben a Kárpátokból, részben a Bukovina északi részéből előnyomuló német és osztrák-magyar seregek, noha az orosz hadvezetőség előrelátásból már idejekorán oda szállíttatta a Boszporusz ostromához Odesszában összpontosított több mint 200.000 főnyi hadseregét, mégis a Sanon és Pruthon való átkelés után annyira veszélyeztetették a megerősített orosz hadállásokat, hogy ezeknek napról-napra hátrálniok kellett a Dnyeszter-menten egészen Zlota-Lipáig, illetőleg ennek keleti oldaláig, máshelyeken pedig Beszarábiába.

S bár ezek a visszavonulások a lehető leggyorsabban történtek, mégis — a miként már azóta megállapított — a hol csak idejük volt rá, felrobbantottak, leégették, elpusztítottak az oroszok mindent úgy, hogy az ezerféle baj és veszély elől annak idején elmenekült lakosság, midőn az ellenség kiűzése után otthonába visszatérhetett, örömlen és hajban hűséges osztályosával: a melankholikus gólyamadárral együtt, a megszkott, kedves otthonuknak csupán üszkös romjait találták. Az eltűnt falukból csak a tépett falak, az el nem égett kőművek és tűzhelyek kimeredező romjai maradtak meg, a melyek közelében üszkös fadarabokból, galyakból összetákolt, számaival bélelt és fedett ideiglenes sátorlakásokban siránkozva húzódik meg a mindenéből kipusztított, de a jobb jövőben reménykedve, régi fészkehez mégis göresösen ragaszkodó népe, ennek a földi javakban máskülömben sem gazdag területnek.

HIREK.

Adományok. Újabb a következő adományok folytattak be hozzánk: A háboruban megvakult katonák részére az ugari ösről 100 korona. Ez összeghez hozzájárultak: Bíró József örsvezető ez. örmester és neje 20 K., Tóth Ferencz L. csendőr 20 K., Király József, Németh Károly, Raffai József csendőrök és Mihálka László népfelkelő 10—10 K., Márku János népfelkelő 5 K., Márkel György, Kaduk Lajos és Mikita János népfelkelők 4—4 K. és Moldován László népfelkelő 3 K., továbbá ugyancsak a vak katonák részére adakoztak a szászsebsi városi örs legénysége 47 K., Jakab András csendőr a predeáli ösről 20 K., végül a háboruban meg-

rokkant katonák részére, az animai órs 12 koronát. Az adományokat a hadsegélyző hivatalhoz juttattuk.

Egy csendőr balesete. Könnyen végzetessé válható balesetnek volt részese Gáva Mihály hunyaddobrai őrsbeli csendőr. Nevezett ugyanis, mint a holgyai vasúti alaguti őrség parancsnoka, július hó 18-án d. u. háromnegyed három órakor az alagut nyugati bejáratjánál levő őrszemet ellenőrizte, majd az alaguton keresztül, a holgyai vasútállomásra akart menni, hogy az oda d. u. három órákkor érkező vonathál jelen lehessen. Alig ért az alagut közepére, midőn a személyvonat az állomást már elhagyva, az alagutba berobogott, miáltal oly sötétség támadt, hogy Gáva csendőr az alagut oldalába bevágott buvóhelyeket már nem találta meg, elesett s a vonat kerekei balkezének közep, gyűrűs és kisujját többször lemetstették. Gáva csendőr súlyos sérülésével a gyulafehérvári kórházba szállítatott.

Egy szokásos hűntettes öngyilkossága. Nagy István csendőr és Kovács József őrsvezetőből állott mezőkovácsházai őrsbeli járőr július hó 25-én d. u. négy óra tájban Szántó Ferenc ottani lakost, többrendbeli lopás gyanúja miatt őrizetbe vette. Nevezett a járőr által kísértetve, saját késével hasába szúrt és sérülésébe egy óra múlva meghalt.

Ellenszegülések. Niszter Miklós szepsi-i őrsbeli csendőr, július hó 23-án szolgálat közben, Kalocsai Lajos, os. és kir. 34. gyalogezredbeli katonaszökevényt elfogni akarta, de miután ez előle elfutott és a fenyegető rákeltetés daczára meg nem állott, ellene nyolcz napon belül gyógyuló testi sértéssel végződött kardfegyvert használt. László Tivadar magyarszentbenedeki őrsbeli csendőr, július hó 21-én déli 12 órakor, Magyarszentbenedek községben, Kalderár Mitra, Fogarás megye nepódi illetőségű kőborezigánynővel szemben, ennek ellenszegülése miatt, szolgálaton kívül, kardfegyvert használt s azt balkarján súlyosan megsebesítette.

KÜLÖNFÉLÉK.

Egy új hadtízenet. A világháború forgatagában elsikadt ugyan, de azért tény, hogy Németországnak a mexikói yaqui indiánok is hadat üzentek. Amde a derék indusok azt hitték, hogy még mindig nem tetek eleget és ezért egyidejűleg Mexikónak és az Egyesült-Államoknak is megüzenték a háborút. A németekre a miatt haragszanak, mert egy közelükben élő német telepes, a ki híres lövő, egy esomót lepuftantott közülök, mert rája támadtak. A badüzenetről csak az Egyesült-Államok vett tudomást és a «Colorado» csatábólót bataszáz tengerészszel Guyanába küldte. Az expedícióhoz a «New Orleans» és a «Cleveland» hadihajók is csatlakoztak. Megemlítendő, hogy a yaqui indiánok nem megvetendő ellenfelek, mert Mexikó idáig nem hirt velük.

A húshiány Svájcban. Svájcban is nagy a húshiány, a mire az mutat, hogy a hadseregfelügyelőség július elején kiadott rendelete szerint a katonák napi húsadagját 300 grammról 200 grammra szállították le. A mérséklésre a hússzükségén kívül az is okot adott, hogy a katonák panaszkodtak az étlap egyhangúsága miatt és inkább egyéb ételeket kívántak. A húsadagok leszállításával előbb egyes ezredeknél kísérleteztek és a próbák fényesen váltak be mindenütt. A száz gramm hús helyett főzeléket, tejet és sajtot adnak.

A törpe angol katonák. Az angol hadügyminisztérium 158 centiméterről 152-re szállította le a katonai mértéket. Igen ám, de a régi mérték miatt már igen

sok embert nyilvánítottak alkalmatlannak és miután ezek nagyon vágyakoznak a harcztér után, önkéntes zászlóaljat alakítottak. A főnökük Biglond, a parlament tagja. A példán igen sokan indultak meg és további nyolcz törpe-zászlóaljat alakítottak. A tagjai többnyire Észak-Anglia gyárvidékeről kerülnek ki. E csapatokat legközelebb már a harcztérre küldik. A «Daily Chronicle» azt mondja, hogy a törpe emberkéknak majd igen nagy hasznát veszik a lövészárkokban, mert könnyebben mozgognak és alapján kevesebb veszedelem fenyegeti őket, mint a magas embereket.

Az olasz katonák «nem esnek el»! Az olasz lapok igen kevés tiszt vagy katona halálhírért hozzák. Tehát nem igaz a német lapoknak az a híre, hogy az olasz lapok tele vannak harcztéri gyászjelentésekkel. Ebből azonban nem lehet következtetni az olasz veszteségek nagyságára. Olaszországban soha nem volt népszerű az a szokás, hogy a családtagok haláláról ujságok útján értesítsék a közönséget. Ezenkívül az olasz hadvezetőség is kijelentette, hogy nem tartja kívánatosnak, hogy ilyen módon publikálják a veszteségeket. A «Corriere della Sera» a harcztéri gyászbeszégeket mindig a következő megjegyzéssel kíséri: «A bátóság reáldelkezőse folytán a harcztéren elesettek gyászjelentésében nem szabad megállapítani se az időpontot, se a helyet; a csatáról és az ezred számáról se szabad megemlékezni».

A kozáktiszt ostora. A galicziai harcztérről az orosz kulturát kitűnően jellemző zsákmányt hozott Lajos bajor király és a müncheni hadimúzeumnak ajándékozta. Egy nagajka ez, egy korbács, a mely valamelyik kozáktiszt tulajdona volt. A fölírása ez: «Emlék! táborban a lóra és otthon a feleségre!» A korbács igen súlyos jószág. A nyele negyven centiméter hosszú és érezből való, maga a korbács csupa bőrszija s minden egyes szíjnak végén súlyos ólomgomb fityeg.

Az emberszabású majmok. Tenerife szigetén Puerto Orolava közelében különféle alapítványok felhasználásával 1912. év végén megfigyelőállomást létesítettek az emberszabású majmok tanulmányozására. Ez az intézet két évi működése alatt már igen értékes eredményeket ért el. Rothmann tanár a berlini antropológiai társaságban rendkívül érdekes előadást tartott a megfigyelő-állomás működéséről és azokról a tapasztalatokról, a melyeket ezeknek az érdekes állatoknak megfigyelése alapján szereztek. Csimpánzókat a kameruni császári kormányzóság szállított nekik, orangutánokat a hollandi kormánytól kaptak, később gorillákat is szereznek, hogy megfigyelhesék az emberszabású majmok pszichológiáját és összehasonlíthassák az emberi viszonyokkal. Agyfiziológiai kísérleteket is terveznek, egyelőre azonban csak annak megfigyelésére szorítkoztak, hogy hogyan viselkednek az emberszabású majmok, ha minden korlátozás és betanítás nélkül szabadon engedik őket. Így megfigyeltek hat csimpánzt és megállapították, hogy első dolgnak volt a csoportosulás és mindjárt volt közöttük vezető és őrs is. Különösen feltűnő volt, hogy leggyakrabban embermódjára egyenesen jártak. Különös figyelmet fordítanak barátkozásuk megfigyelésére, továbbá tanulmányozzák az állatok tánczát, különösen a karakterisztikus csimpánztánczot. Kutatták azt is, hogy milyen módon értik meg egymást ezek az állatok. Bár igen változatos hanganyaggal rendelkeznek, mégsem lehet hinni, hogy hangjuk vegyes változatai révén, tehát valamely beszéddel értetik meg egymást. Kétségtelen azonban, hogy az arckifejezés gyakori változtatása és a kifejező kézmozdulatok bizonyos mértékig a kölcsönös megértésre szolgálnak.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol, ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjük ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

A. M. őrmester. Válaszunk arra a kérdésére, hogy altiszt által vezetett osztag parancsnoka tartozik-e a nála magasabb rendfokozatban álló altisztnak fővetést vezényelni: igen; mert a szolg. szab. 353. pontja értelmében a csapatok tiszteletadásnál tartoznak... a katonafelmenő minden egyesének, kik a vezénylés parancsnokhoz előjárói vagy fölfelebbvalói viszonyban állanak. A gyakorlati szabállyal 657. pontja szerint a tiszteletadás akként történik, hogy a menetelő csapat parancsnoka tiszteletadásul a fővetést rendeli el és tisztelget. Minthogy pedig a szolg. szab. 51. pontja szerint: A fegyveres hatalom és a csendőrség minden tagja fölfelebbvalói mindazokkal szemben, kik ugyanazon állománycsoportban nálánál alsóbb rendfokozatban (rangosztályban) állnak, önként érterőik, hogy egy osztagot vezető altiszt, ha egy nálánál magasabb rendfokozatú altiszttel találkozik, fővetést vezényelni köteles.

B. J. 1879. Irredenta (Italia irredenta = a föl nem szabaddított Itália) egy 1878 óta fennálló politikai egyesület Olaszországban, mely az összes olaszul beszélő idegen területrészeknek (Déli-től, Görz, Triest, Istria, Dalmácia, Tessin kanton, Nizza, Corsika, Malta) az olasz királysággal való egyesítését tűzte ki feladatának; tagjai, az irredentisták, nagyjából radikális és köztársasági párti elemekből állnak. Az irredentizmus elnevezést utjabban mindazokra a mozgalmakra is alkalmazzuk, a melyek más különböző államokban szétforgatott nemzetiiségeknek egy egységes államkövetelékbe való egyesítésére törekednek.

1898. 1. Az 1876. évi XIV. évi törzsk. 120. §-a és különösen annak 2. bekezdése szerint, családi temetőknek és sírboltoknak a rendes temetőknél kívül, magánbirtokon való felállítására hatósági engedélyhez van kötve. Ugyanez áll természetesen egyes emberek eltemetésére is, ha azok a lakóház mellett kerülnek, mint a rendes temetőn kívül eső helyen temetettnek el. Az engedélyt a közigazgatási hatóság adja meg; a feljelentés kihágás címén a szolgabírói hivatalhoz teendő meg. 2. A szakasz, illetőleg százparancsnokságok javaslatai alapján, az arra alkalmas egyének a körületi parancsnokságok által. Hogy mikor, azt nem tudhatjuk. A küldött levélbélyegeket lapunk javára bevételztük.

Aranka 029. A szolgálati szabályzat I. rész 348. pontja szerint a fegyveres hatalom és csendőrség egyénei ha rendben és sorban nem állnak, a gyakorlati szabályzatban előírt tiszteletadásnál tartoznak előjáróik és fölfelebbvalóik iránt. Ennél fogva ha ön kihallgatáson, tehát sorban áll, nem tiszteleg a kihallgatás elővezetőskor, hanem csak akkor, ha a kihallgatást tartó előjáró a kihallgatás folyamán önhöz ér.

H. S. 1—3. Szolgálati ügy; forduljon szakaszparancsnokához. 4. Három óvra.

Fogadás. Névtelen levélre nincs válaszunk.

Tábori szolgálatra vágyó. Kérését szolgálati napon előjáró csendőrkörületi parancsnokságához terjeszse elő.

Érdeklődő. Olvassa el lapunknak ebben a számban közölt hasonló tárgyú cikkét.

S. J. népl. őrmester. 1. Kérdésre „Érdekl.”-nek adott válaszuk önnek is szól. 2—3. Nem.

77. 1—2. Az 1912. évi LXV. törzsk. értelmében.

HIVATALOS RÉSZ.

Legfelsőbb kézirat.

Ő császári és apostoli királyi Felsége a következő legfelsőbb kéziratot méltóztatott legkegyelmesebben kibocsátani:

Kedves rokon, Jenő főherceg úr!

Átadom Kedvességének mai napról kelt Hadli- és Hajóhadparancsokat és Önnek, az Olaszország ellen harczoló hősök kipróbált vezetőjének, a hadüszilmi-nyes 1. osztályu katonai érdemkeresztet adományozom.

Ügy, amint Ön a legteljesebben beigazolta azt a bizalmat, a mellyel én mindama vitéz harczosok parancsnokságát az Ön kezébe tettem, éppen úgy sikerült Önnek a maga részére alárendeltjei feltétlen odaadását biztosítania.

Az ily czéltudatos vezetés s vele együtt a kiváló csapatok Isten segítségével kezeskednek a végleges eredményért.

Kelt Bécsben, 1915. évi július hó 29-én.

Ferencz József, s. k.

Báró Hazai Samu, s. k.

Hadi- és hajóhadparancs.

Olaszország ellen harczoló haderőimhez!

Hetek óta álltok nehéz harczban Ti, a monarchia minden részéből származó Vitézeim, a számban messze tulnyomó ellenséggel. Vezetők és minden rendfokozatu legénység, idős férfiak és ifju harczosok vetélkednek a halált megvető vitézségben. Berezek tetején, a nehozen járható karsztvidéken és a tengeren oly tettöket bajtatók végre, a melyek méltók elődeitekhez, a kik az azonos ellenség ellen küzdöttek és azt legyőzték. Semmivé tették azt az ábrándját, hogy barczba vezetett tömegeivel könnyű szerrel fog szeretett bazánkba betörhetni.

Még kemény feladatok előtt álltok.

Ha azonban az ily kitünő, kiválóan vezetett csapatok, igaz lelkesedéstől eltöltve legjobb tulajdonságaikat vetik latba, akkor a legnehezebb feladatok is megoldhatók a Ti dicsőségekre s a haza üdvére.

Hálával telt szívvel gondolok gyönyörű, fegyverrel vívott tetteitekre, csodálattal néz a haza szárazföldön és tengeren egyaránt hős szülőtteire, bizalomtellen tekint Reátok, a délnyugaton híven örkődő fiaira.

Kelt Bécsben, 1915. évi július hó 29-én.

Ferencz József, s. k.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi július hó 12-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával: az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

Kosztka Ágoston, a 2. számú hadtestparancsnokságnál beosztott csendőrszázadosnak, a hadidiszitményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Ő császári és apostoli királyi Felsége folyó évi július hó 4-én Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával: az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatainak elismerésül:

Soltész Imre csendőrszázadosnak, az eperjesi csendőrszárny parancsnokának, a hadidiszitményes 3. osztályú katonai érdemkeresztet legkegyelmesebben adományozni és legkegyelmesebben elrendelni méltóztatott, hogy

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartása elismerésül:

dr. Gergely Sándor, a 46. gyalogezrednél beosztott csendőrfőhadnagy, a legfelsőbb dicsőítő elismerés tudtul adásuk.

Ő császári és apostoli királyi Felsége ugyanezen legfelsőbb elhatározásával:

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatainak elismerésül:

Ambrus Gyula, az I. honvédelmi gyalogezrednél beosztott csendőrfőhadnagy-számvivőnek, a koronás arany érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Ő császári és apostoli királyi Felsége, folyó évi július hó 23-án Bécsben kelt legfelsőbb elhatározásával:

az ellenség előtt teljesített kitünő szolgálatainak elismerésül:

Barta Miklós és

Lehoc József csendőr ez. őrmestereknek, beosztva a 2/15. csendőr portyázó különítménynél, a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

Adományoztatott:

a hadsereg-főparancsnokság által:

az ellenség előtt tanúsított vitéz magatartásuk elismerésül:

az 1. osztályú vitézségi érem:

Guseila Miklós csendőrnék, a II. számú csendőrkerületben:

ugyanaz alkalomból:

a 2. osztályú vitézségi érem:

Bodás Lajos csendőrnék, a VI.,

Kocsis Ferencz és

Pálfi Jakab csendőröknek, az V. számú csendőrkerületben.

Áthelyeztetnek:

a m. kir. belügyminiszter urral egyetértőleg:

1915. évi augusztus hó 1-ével:

Stenszky Lajos, I. számú csendőrkerületbeli százados, zilahai szárnyparancsnok, hason minőségben ugyanazon csendőrkerületben: Désre: (további rendelkezésig jelenlegi hadiszolgálati alkalmazásban marad).

Lénert József, I. számú csendőrkerületbeli százados, dési szárnyparancsnok, hason minőségben az V. számú csendőrkerülethez: Esztergomba;

Csiszár Gyula, VI. számú csendőrkerületbeli százados, szombathelyi szárnyparancsnok, hason minőségben az I. számú csendőrkerülethez: Zilahra;

Mészáros János, a II. számú csendőrkerületnél létszám felett vezetett százados, létszám felett való vezetésének beszüntetése mellett, a honvédelmi minisztérium állományából szárnyparancsnoki minőségben a VI. számú csendőrkerülethez: Szombathelyre.

A tényleges szolgálati állományba felvétetik.

Bardócz Áron, VII. számú csendőrkerületbeli várakozási illetékkel szabadságolt járásőrmester, az újlag megjejtett felülvizsgálat eredménye alapján, mint „szolgálatképes”.

Kineveztetett:

csendőrijárásořmesterré:

Sági János I. őrmester a II. sz. csendőrkerület állományában.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra. Családi házak és telepek létesítése.

résztvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 1.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzre való eladása.

Előadunk betéteket takarékpénztári könyvekre. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötelese mellett helyeznek el intézetünkben, 6% (hat) betéti kamattal fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetétek után, melynek a betető az 1. pontban felzett lemondási időt ki nem kéri, 5% (öt és fél) betéti kamattal fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előlegeket nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki lakbérlet részvényeire. Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, futarvos kamattal és mellett. Utalványok, intévények és chequek beszedését vállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Vesszünk és adunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

Előléptettek:*örmesterré:*

1915. évi április hó 11-ével:

a cs. és kir. hadtáp-főparancsnokság által:

Segély János. V. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi július hó 1-ével:

a cs. és kir. 6. hadsereg hadtáp-parancsnokság által:

Ernszt Ferencz, VII. számú csendőrkerületbeli, továbbá Papp János I., Boda Miklós és Szilágyi József, VIII. számú csendőrkerületbeli őrsvezetők cz. őrmesterek;

a cs. és kir. 9. hadsereg hadtáp-parancsnokság által:

Kiss István I., II. számú csendőrkerületbeli őrsvezetők cz. őrmester,

őrsvezetők cz. őrmesterré:

1915. évi július hó 1-ével:

a m. kir. I. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Nemes József csendőr cz. őrmester;

a m. kir. III. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Mátyási János csendőr cz. őrmester;

a cs. és kir. 6. hadsereg hadtápparancsnokság által:

Böröcsök Imre, Szegedi György és Kelemen Lajos, VII. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmesterek;

1915. évi július hó 15-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Fricsán János, IV. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester;

1915. évi július hó 16-ával:

ugyanazon parancsnokság által:

Galeta Albert V. számú csendőrkerületbeli csendőr cz. őrmester;

csendőr cz. őrmesterré:

1915. évi május hó 31-ével:

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:

Nagy Sándor II., III. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi július hó 15-ével:

a cs. és kir. 9. hadsereg hadtápparancsnokság által:

Bota Gábor, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi július hó 16-ával:

a cs. és kir. 2. hadseregparancsnokság által:

Ujvári István V. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915. évi július hó 20-ával:

a m. kir. II. számú csendőrkerületi parancsnokság által. a m. kir. 30. honvédtulajdonosi javaslatára alapján: Gavranov Arzén csendőr.

Járőrvezetői jelvényt nyel elláttattak:

A m. kir. II. számú csendőrkerület állományában:

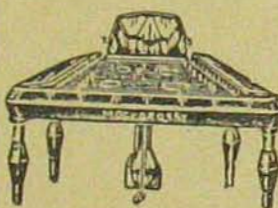
Balogh József I., Németh Mihály, Kánvási Imre, Bus Antal, Kármendi Antal, Burai József, Krisán György, Gáspár János, Ábrahám György II., Péntek József, Nagy Mihály II. és Nemes János csendőrök;

a m. kir. VIII. számú csendőrkerület állományában:

Bogdán Rozalin, Raeskö József, Bihari György, Némethi Flórián, Debreczeni József, Baracsi István, Izsó József, Boros János, Gulyás Imre, Vörös Mihály, Buzi Imre és Dávid Gergety csendőrök.

CZIMBALOM

Legújabb azab. aczélszerkezettel részletek is.



Csodaerős, tisztá hang (beszélőgép) 25 kor. s feljebb. — Hozzá: Fedák Sári, Király, Bózza, Bercei, Bondi, Caroso-vel legszebb lemezek 2 K 60 L.

GRAMOFON**HEGEDÜK** világítórú mesterrek há utánszála.

Fuvolák, tárogatók, csellók, harmonikák, stb. — Húrok. — Javítási műterem stb.

Számos kitüntetés a jó munkáért.

■ Árjegyzék ingyen. ■

MOGYORÓSSY GYULA

MR. SZAB. HANGSZERGYÁR BUDAPEST, RÁKÓCZI-UT 71.

SZÁNTÓ JÓZSEF

géparuháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy árjegyzékem díj-talanul küldöm.



Képes nagy árjegyzékem díj-talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helical, Premier, Postlelon, Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegyikerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállítottam. Pathé tűnékűl beszélőgépek, lemezek és varrógépek óriási választékban, kedvező részletfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok
Sapkák
Keztyűk
Kardbojt
Celluloid kezelő és nyakravaló
Czipőkrém
Fegyverzsir
Borotváló készlet
6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt
stb. stb.

Nagyvárad, Rulikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Vitézségi éremszalagok raktáron vannak.

Mindenemű felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Nyári szürke és fehér czérna-keztűk nagy választékban olcsó árban kaphatók.